

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

ПРИМЉЕНИО: 29.10.2022.		
Орг. јед.	Број	Прилог
	1830/1	

Одлуком Наставно-научног већа Филозофског факултета Универзитета у Београду од 22. септембра 2022. године, изабрани смо у Комисију за припрему извештаја о испуњености услова за избор др Михаила Радиновића у звање научни сарадник. На основу увида у поднету документацију и радове кандидата подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

ОПШТИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Михаило Радиновић рођен је 17.10.1988. у Београду. Основне студије археологије уписао је 2007. на Филозофском факултету у Београду, а завршио 2013. године одбраном завршног рада под називом „Прелазак из средњег у горњи палеолит на Апенинском полуострву“, са просечном оценом 8,98. Мастер студије похађао је на Универзитету у Ферари (Италија) и Универзитету Ровира и Виргили (Тарагона, Шпанија), у оквиру програма Ерасмус Мундус фондације „Квартар и праисторија“. Диплому мастер студија (просек 9,14) стекао је 2015. године када је одбранио мастер рад под насловом „Microwear analysis of flint artifacts made by bipolar knapping on an anvil, from layer 3 colluvio of Isernia La Pineta site (Italy)“, у коме се бавио техно-функционалном анализом доњопалеолитских камених алатки. Докторску дисертацију под називом "Социјалне и демографске импликације варијабилности антропоморфних фигурина и алатки од окресаног камена на каснеолитском локалитету Винча - Бело брдо" (ментор: проф. др Марко Порчић) одбранио је 5. септембра 2022. године. Учествовао је великом броју теренских истраживања у земљи и иностранству, у презентацији археологије јавности, као и на различитим курсевима и радионицама. Кандидат је добитник републичке стипендије за студенте основних студија (2008/2009 год.). На мастер студијама је био стипендиста Erasmus Mundus фондације, категорија А (2013/2014; 2014/2015), као и Фонда за младе таленте Републике Србије (Доситеја) (2014/2015 год.).

Од 2018. године запослен је као истраживач приправник на пројекту Министарства просвете, науке и технолошког развоја “Биоархеологија древне Европе: људи, животиње и биљке у праисторији Србије” (бр. ИИИ 47001), а од 2019. године као истраживач сарадник.

НАУЧНО-ИСТРАЖИВАЧКИ РЕЗУЛТАТИ

Научна интересовања др Михаила Радиновића су многострука, а он их успешно комбинује у свом научном раду. Др Радиновић бави се археолошком теоријом, применом квантитативних метода у археологији, експерименталном археологијом, специјалиста је за проучавање артефаката од окресаног камена, а фокус докторског истраживања је археологија неолита централног Балкана – анализа окресаних камених алатки и антропоморфних фигурина са локалитета Винча – Бело брдо.

Кандидат је објавио један рад у међународном часопису (М23) и два рада у врхунским часописима националног значаја (М51). На сва три поменута рада, Михаило Радиновић је први аутор, на два рада има једног коаутора, а на једном је једини аутор. Такође, као аутор или коаутор, др Радиновић је учествовао на шест саопштења са скупова међународног значаја (објављена у изводу) (М64) и пет саопштења са скупова националног значаја (објављена у изводу) (М34).

Радови у међународном часопису (М23)

Radinović, M., Kajtez, I., 2021. Outlining the knapping techniques: Assessment of the shape and regularity of prismatic blades using elliptic Fourier analysis. *Journal of Archaeological Science: Reports* 38, pp. 103079. <https://doi.org/10.1016/j.jasrep.2021.103079>.

У заједничком раду „Outlining the knapping techniques: Assessment of the shape and regularity of prismatic blades using elliptic Fourier analysis“, М. Радиновић и И. Кајтез испитали су успешност анализе облика и симетрије контура сечива (елиптичне Фуријеове

анализе) у разликовању сечива направљених различитим техникама окресивања. Почетна хипотеза била је да се сечива направљена различитим техникама разликују према облику и симетрији. Резултати су показали да појединачна сечива направљена различитим техникама могу међусобно наликовати, али да се на основу разлика на нивоу група може се утврдити која техника преовлађује у археолошком запису и показати када долази до промена у употребљених техникама. Осим тога, демонстрирано је да се други фактори (попут дужине сечива, вештине окресивања) морају узети у обзир при проучавању технологије израде сечива. Примењена методологија показала је сличну успешност као и стандардна технолошка анализа, али нуди одређене предности (нпр. поновљивост, транспарентност).

Према подацима Google Scholar сервиса, рад је цитиран 2 пута у међународним часописима.

Радови у врхунским часописима националног значаја (M51)

М. Радиновић, М. Јовановић, 2019. Палеолитски артефакти или геофакти: анализа површинских колекција прикупљених у близини лежишта минералних сировина на подручју Врњачке Бање, *Гласник Српског археолошког друштва* 35: 7–25.

У раду „Палеолитски артефакти или геофакти: анализа површинских колекција прикупљених у близини лежишта минералних сировина на подручју Врњачке Бање“ који је публикувао са колегиницом Милицом Јовановић, колега Радиновић се бави проблемом разликовања камених артефаката и геофаката (природно насталих одломака камена) у случају колекција прикупљених рекогносцирањем палеолитских локалитета на отвореном у околини Врњачке Бање. Како би уврдили да ли у проблематичним колекцијама (Дубље-Нишан, Руђинци-Црнобарац, Штулац-Слатински поток), прикупљеним у близини лежишта минералних сировина, преовлађују артефакти или геофакти, аутори су применили Пикоков тест за анализу одбитака. Резултати су показали да у све три проучаване колекције преовлађују геофакти, тј. природно настали налази који могу наликовати на артефакте, те да је потребан велики опрез при интерпретацији ових колекција.

Radinović, M. (*in press*)¹. Old collection and new insights: technological analysis of obsidian finds from the Late Neolithic layers of Vinča-Belo Brdo. *Arheologija i prirodne nauke*.

У раду „Old collection and new insights: technological analysis of obsidian finds from the Late Neolithic layers of Vinča-Belo Brdo“ колега Радиновић бавио се технолошком анализом опсидијанских налаза из каснонеолитских слојева локалитета Винча-Бело брдо, који потичу са ископавања Милоја Васића и складиштени су у Археолошкој збирци Филозофског факултета у Београду. На основу анализе 1261. налаза из ове колекције, аутор изводи одређене закључке о карактеру производње опсидијана – висок степен искоришћености језгара указује на значај ове сировине у оквиру заједнице; опсидијан је вероватно доношен у насеље у виду припремљених језгара или декортификованих нодула; нема већих дијахроних промена у производњи опсидијанских алатки; сечива су добијана пре свега техником директног окресивања, уз могуће спорадично коришћење технике притиска; ради се о вештој, али не и специјализованој производњи. На основу увида у нову колекцију окресаног камена са нових ископавања Белог брда, аутор такође доводи у питање неке уврежене закључке направљене на основу Васићеве колекције, показујући опсидијан чини далеко мањи удео алатки од окресаног камена него што је раније сматрано, као и да ова сировина не нестаје у последњој фази касног неолита.

Према подацима сервиса Google Scholar радови Михаила Радиновића цитирани су 2 пута (у М22 и М23 часописима), а Хиршов (h) индекс износи 1. Значајно је поменути да је рад др Радиновића који је објављен у међународном часопису 2021. године већ цитиран, и то такође у међународним часописима.

КВАЛИТАТИВНА ОЦЕНА НАУЧНОГ И ОБРАЗОВНОГ РАДА

¹ Чланак је прихваћен за објављивање, потврда о прихватању чланка приложена је уз Извештај.

Током 2020. године био је члан тима на пројекту “Савремени биоархеолошки приступи истраживању бронзаног доба у Србији: некропола у Мокрину 50 година касније”, финансираном од стране Министарства културе и информисања Републике Србије.

Почевши од јануара 2022. године, др Радиновић је део пројектног тима пројекта ARCHAEOWILD (The Holocene History of Human-Wildlife Conflict and Coexistence: Archaeozoological, Archaeobotanical, Isotopic, Ancient DNA, Iconographic and Written Evidence from the Central Balkans), који финансира Фонд за науку Републике Србије у оквиру програма ИДЕЈЕ.

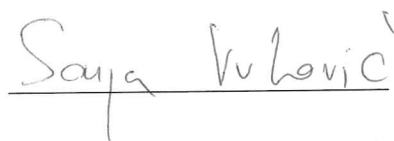
Од школске 2019/2020. године ангажован је као студент докторских студија тј. сарадник у настави на предмету „Научни метод у археологији са основама статистике“ на Одељењу за археологију Филозофског факултета Универзитета у Београду.

ЗАКЉУЧАК

Др Михаило Радиновић испуњава и превазилази квантитативне услове који су потребни за избор у научног сарадника. Укупан збир бодова износи 20,94 (потребно 16). Збир бодова из категорије Обавезни 1 износи 10 (потребно 10), а из категорије Обавезни 2 износи 10 (потребно 7). Др Радиновић је објављивањем рада у међународном часопису показао велики потенцијал и самосталност у научном раду, јер је овај рад, као и друга два рада поменута у овом извештају, објавио као први аутор, без учешћа ментора на докторским студијама. Такође, Михаило Радиновић је већ током докторских студија укључен у универзитетску наставу, а чињеница да је добио одговорно место руководиоца радног пакета у тиму пројекта који финансира Фонд за науку републике Србије, додатно потврђује да се ради о истраживачу који показује висок ниво самосталности и компетенције у раду.

На основу свега изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду да утврди испуњеност услова за избор др Михаила Радиновића у звање НАУЧНИ САРАДНИК.

Београд, 10.10.2022.

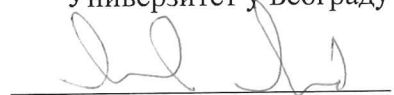

др Соња Вуковић

доцент

Филозофски факултет

Универзитет у Београду

др Мирослав Марић

виши научни сарадник

Балканолошки институт САНУ

др Марко Порчић

ванредни професор

Филозофски факултет

Универзитет у Београду

Bibliografija dr Mihaila Radinovića

M 70 (odbranjena doktorska disertacija):

Radinović, M., 2022. Social and demographic implications of the variability of anthropomorphic figurines and knapped stone tools on the Late Neolithic site of Vinča-Belo Brdo. Unpublished doctoral thesis. University of Belgrade, Faculty of Philosophy.

Saopštenja na konferencijama:

M34

Tripković, A., Radinović, M., Porčić, M., Stefanović, S., 2018. Mothers, babies and figurines in the Neolithic of Central Balkans. *24th Neolithic Seminar*, Ljubljana, Slovenia, 26 - 27. October, 24.

Radinović, M., Krečković, M., Porčić, M., Stefanović, S., 2019. Revisiting the chronology of the Bronze Age necropolis in Mokrin (Serbia). *The 25th European Association of Archaeologists Annual Meeting*, Bern, Switzerland, 4-7. September, pp. 382.

Porčić, M., Radinović, M., Branković, M., 2019. Interpreting the Central Balkan Late Neolithic figurines from the perspective of cultural transmission theory. *25th Neolithic Seminar*, Ljubljana, Slovenia, 8 - 9. November, pp. 10.

Radinović, M., Kajtez, I., 2020. Shaping the blades: the potential of application of Elliptic Fourier Analysis to prismatic blades. *The 26th European Association of Archaeologists Annual Meeting (Networking)*, Budapest, Hungary, 26-30. August, pp. 146.

Radinović, M., Porčić, M., 2020. Phyletic seriation of experimentally produced anthropomorphic figurines: an exercise in morphometric analysis. *The 26th European Association of Archaeologists Annual Meeting (Networking)*, Budapest, Hungary, 4-7. September, pp. 147.

Vuković, S., Bulatović, J., Radišić, T., Mladenović, T., Sabanov, A., Radinović, M., Vranić, M., Marković, D., 2022. Where archaeology of wildlife and contemporary biodiversity issues meet: ARCHAEOWILD project presentation. *Zooarchaeology Saves the World*, An online conference Hosted by the School of History, Archaeology, and Religion at Cardiff University, May 10th-May 31st 2022.

M64

Радиновић, М., Јовановић, М., 2016. Могућност разликовања палеолитских артефаката и геофаката у близини лежишта минералних сировина. *XXXIX Годишњи скуп српског археолошког друштва*, Вршац, Србија, 02 – 04. јун, стр. 99-100.

Трипковић, А., Радиновић, М., Порчић, М., Стефановић, С., 2018. Телесност и прикази трудноће у касном неолиту: антропоморфне фигурине са локалитета Винча-Бело брдо. *XLI Годишњи скуп српског археолошког друштва*, Панчево, Србија, 31. мај - 2. јун, 109-110.

Tripković, A., Radinović, M., Porčić, M., Stefanović, S., 2019. Ikonografija i telo: prikaz pola na antropomorfnim figurinama sa lokaliteta Vinča-Belo brdo. *XLII Godišnji skup srpskog arheološkog društva, Negotin, Srbija*, 30. мај – 1. јун, стр. 81.

Radinović, M., Arzarello, M., Ollé, A., Berruti, G., 2019. Characterizing flakes produced by bipolar knapping on an anvil: experimental insights. *XLII Godišnji skup srpskog arheološkog društva, Negotin, Srbija*, 30. мај – 1. јун, 118-119.

Марковић, Д., Вранић, М., Младеновић, Т., Радишић, Т., Радиновић, М., Сабанов, А., Булатовић, Ј., Вуковић, С., 2022. Пројекат ARCHAEOWILD: историја сукоба и суживота људи и дивљег света у холоцену на простору Централног Балкана. *XLV Годишњи скуп српског археолошког друштва*, Прокупље, Србија, 26. – 28. мај, стр. 97-98.

Članci:

M23

Radinović, M., Kajtez, I., 2021. Outlining the knapping techniques: Assessment of the shape and regularity of prismatic blades using elliptic Fourier analysis. *Journal of Archaeological Science: Reports* 38, pp. 103079.

M51

Радиновић, М., Јовановић, М., 2019. Палеолитски артефакти или геофакти: анализа површинских колекција прикупљених у близини лежишта минералних сировина на подручју Врњачке Бање, *Гласник Српског археолошког друштва* 35: 7–25.

Radinović, M. (*in press*). Old collection and new insights: technological analysis of obsidian finds from the Late Neolithic layers of Vinča-Belo Brdo. *Arheologija i prirodne nauke*.

Београд: 05.08.2022.

Број:8/631

ПОТВРДА

Редакција часописа *Археологија и природне науке* 18 потврђује да је Михаило Радиновић доставио редакцији рад под насловом „OLD COLLECTION AND NEW INSIGHTS: TECHNOLOGICAL ANALYSIS OF OBSIDIAN FINDS FROM THE LATE NEOLITHIC LAYERS OF VINČA-BELO BRDO“. Рад је добио позитивну рецензију, тако да је редакција одлучила да у наредном броју штампа наведени рукопис као оригинални научни рад.

Часопис излази из штампе у децембру 2022. године.

др Снежана Голубовић, уредник
директорка Археолошког института